

Ziektebeleid & informatie kinderziektes

Blijven of halen

Zandvlinder is niet berekend op de opvang van zieke kinderen. Hiervoor hebben wij een ziektebeleid opgesteld om zorg te dragen voor zowel de kinderen en de medewerkers. De beslissing of een kind al dan niet in de groep kan blijven wordt in principe genomen door de leidsters van de groepen. Het belang van het zieke kind staat hierbij voorop, maar er moet ook rekening worden gehouden met het belang van de andere kinderen en de leidsters zelf.

Een kind dat zich ziek voelt en niet met het dagritme mee kan doen, kan beter thuis worden opgevangen. Er zijn bij Zandvlinder nauwelijks mogelijkheden om aan een ziek kind de noodzakelijke extra aandacht te geven. Bij een besmettelijke ziekte kan de bescherming van de gezondheid van groepsgenoten een reden zijn om het kind te weren.

Wij nemen telefonisch contact met ouder(s)/verzorger(s) op als uw kind ziek overkomt. Wij gaan in overleg wat het beste is voor het kind en de groep. Denk hierbij aan; opvallend huilerig, geen eetlust, en/of verhoging/koorts heeft tot 38,5 graden Celsius. Bij een temperatuur van 38 graden stellen wij ouders op de hoogte. Bij een temperatuur van 38,5

graden Celsius of hoger nemen wij direct telefonisch contact op met de ouder(s)/verzorger(s) met het verzoek om het kind direct op te halen. Voor vragen over ons ziektebeleid kan er contact worden opgenomen via: **078 652 44 69** of per mail **info@zandvlinder.nl**. GGD Wij volgen zoveel mogelijk de richtlijnen van de GGD in ons ziektebeleid.

Paracetamol

Paracetamol wordt regelmatig gebruikt bij kleine kinderen o.a. bij het doorkomen van tanden en kiezen, na een inenting of bij pijn en/of koorts. Omdat Zandvlinder aansprakelijk is voor het kind gedurende het verblijf, wordt er geen paracetamol toegediend. Als het kind ernstig ziek wordt en de koorts is onderdrukt met een paracetamol, kunnen wij aansprakelijk worden gesteld. Op advies van de GGD wordt daarom bij Zandvlinder alleen paracetamol toegediend als dit op voorschrift is van een (huis)arts.

Paracetamol werkt koortsverlagend. Er is altijd een oorzaak voor de koorts. Het risico bestaat dat door toediening van een paracetamol, de mogelijke ernst van een ziekte bij een kind minder snel wordt gesignaleerd. Tevens geldt de verplichting voor ouders om te melden aan de pedagogisch medewerker(s) wanneer ze hun kind een paracetamol gegeven hebben vóór de komst naar Zandvlinder. Na uitwerking van de medicatie, kan de koorts weer kan gaan stijgen of kan er een koortsstuip ontstaan. Indien ouders thuis een kind paracetamol toedienen, ligt de verantwoordelijkheid bij de ouders. Het is niet toegestaan om gedurende de dag om als ouder het kind paracetamol te geven bij Zandvlinder. Paracetamol kan op verschillende manieren worden toegediend. Voor alle vormen van toediening gelden de bovenstaande richtlijnen.

Koortsstuip.

Koorts is een normale reactie van het lichaam op een infectie. De koorts heeft een functie: de verhoogde lichaamstemperatuur zorgt ervoor dat je kind meer afweerstoffen kan aanmaken. Koorts helpt dus bij het bestrijden van de infectie.

Je zou een koortsstuip kunnen zien als een waarschuwing: je kind heeft een onderliggende ziekte. Meestal ontstaat een koortsstuip als de temperatuur van je kind aan het stijgen is. In tegenstelling tot wat veel ouders denken, krijgen kinderen die al hoge koorts hebben doorgaans dus geen koortsstuip. Koortsverlagende middelen, zoals paracetamol, verlagen de kans op een koortsstuip niet. In de meeste gevallen wordt een koortsstuip veroorzaakt door virussen van de bovenste luchtwegen, die bijna altijd onschuldig zijn. Oftewel een flinke verkoudheid, keelontsteking of oorontsteking.

De hersenen kunnen de snel oplopende temperatuur van het lichaam niet goed aan, en daarom functioneren ze tijdelijk niet optimaal. De signalen die de hersenen van je kind doorgeven aan de spieren komen verkeerd over, met als gevolg stijfheid of spiertrekkingen.

Bof

Bof komt door een virus dat de speekselklieren laat opzwellen. In Nederland worden de meeste kinderen gevaccineerd tegen de bof en komt de ziekte dus weinig voor. De bof kan zonder verschijnselen verlopen en het besmette kind kan toch anderen besmetten.

De ziekte begint met koorts en gaat samen met algemene ziektesymptomen als spierpijn, hoofdpijn en malaise. De verschijnselen van bof zijn:

- Dikke wang (-en) door ontsteking van de speekselklieren;
- Pijn in of achter het oor;
- Pijn bij kauwen en slikken.

Deze kenmerkende symptomen zijn binnen 7 dagen weer verdwenen. Zodra het kind geneest van de bof is hij levenslang beschermd

Hoe krijg je het?

Het virus verspreidt zich via kleine vochtdruppeltjes in de lucht, die komen uit de neus, keel en mond van het zieke kind. De ziekte is het meest besmettelijk vanaf één tot twee dagen vóór, tot vijf dagen na het begin van de zwelling.

Melding bij de GGD

De bof moet door de behandelend arts bij de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) gemeld worden. Het kindercentrum hoeft de bof niet zelf te melden. U kunt met de GGD overleggen over het informeren van de ouders.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met bof niet te weren. De bof is besmettelijk tot 5 dagen na het begin van de zwelling. Deze periode mag uw kind niet naar Zandvlinder komen.

Buikgriep/diarree

Diarree kan ontstaan door verschillende oorzaken. Verschillende soorten ziekteverwekkers zoals bacteriën, virussen of parasieten kunnen diarree veroorzaken. Meestal gaat diarree binnen een paar dagen vanzelf over. Als het kind lang diarree heeft, kan een arts een laboratoriumonderzoek laten doen om te zoeken naar de oorzaak. Als er bloed of slijm bij de diarree zit kan dit op een ernstigere ziekte wijzen. De verschijnselen van diarree zijn:

- Meer dan driemaal per dag waterdunne ontlasting
- Vaak buikkrampen
- Braken
- En soms koorts

Hoe krijg je het?

In ontlasting en braaksel kunnen ziekteverwekkers zitten. Wanneer de handen niet goed worden gewassen na bijvoorbeeld een toiletbezoek, het verschonen van een luier of het opruimen van braaksel, kunnen de handen besmet raken met ziekteverwekkers die diarree en braken veroorzaken. Via de handen komt de ziekteverwekker in de omgeving en op voorwerpen terecht. Iemand kan besmet raken als hij of zij met deze vuile handen of besmette voorwerpen in aanraking komt. Via het braken komen de ziekteverwekkers ook in de lucht en op spullen terecht. Iemand kan besmet zijn met een besmettelijke bacterie of virus maar geen klachten hebben. Hij kan dan toch anderen besmetten. Virussen en bacteriën kunnen al enkele dagen in de ontlasting zitten voordat iemand ziek wordt

Melding bij de GGD

Meld diarree bij de GGD als er sprake is van een epidemie. Dit is het geval als meer dan een derde deel van de groep binnen een week diarree heeft. Neem ook contact op met de GGD als er een kind is met bloederige diarree.

Toelaten of weren?

Als kinderen meer dan tweemaal, waterdunne diarree hebben of braken mogen de kinderen niet naar Zandvlinder komen. Dit is in het belang van uw eigen kind, maar ook in het belang van de andere kinderen in verband met besmettingsgevaar.

Een kind met bloederige diarree moet in elk geval thuisblijven totdat bekend is waardoor de diarree veroorzaakt wordt. Als broertjes en zusjes van een kind met bloederige diarree zelf ook klachten hebben, moeten zij ook thuisblijven.

Opmerking

Diarree hoeft niet altijd te komen door een ziekte. Ook voedselallergie of bepaalde darmafwijkingen kunnen diarree veroorzaken. Kinderen die nog borstvoeding krijgen hebben vaak ook dunne ontlasting, dit is geen diarree.

Hand-voet-mondziekte

Hand-voet-mondziekte wordt veroorzaakt door verschillende virussen. Vooral kinderen krijgen deze ziekte. Een kind kan vaker deze ziekte krijgen maar dan van een ander type virus. Niet iedereen die hand-, voet- en mondziekte heeft, krijgt ook klachten.

De klachten kunnen zijn:

- Lichte koorts,
- Misselijk voelen,
- Buikpijn,
- Braken,
- Keelpijn.

Kort hierna kan iemand last krijgen van:

- Blaasjes in en rond de mond. Deze blaasjes zijn vaak pijnlijk. Ze maken eten en drinken lastig. Meestal verdwijnen alle blaasjes na 8 tot 10 dagen.
- Rode vlekjes op de handen en voeten. De vlekjes veranderen in blaasjes. Dit kunnen er een paar zijn, maar ook wel 100.
- Soms huiduitslag op de billen.
- Bij jonge kinderen bestaat een verhoogde kans op uitdroging aangezien de blaasjes in en rond de mond pijnlijk zijn bij eten en drinken.

Hoe krijg je het?

Besmetting vindt plaats via:

- Vocht uit de blaasjes.
- Druppeltjes die door hoesten en niezen in de lucht komen.
- Ontlasting; bij toiletgebruik kunnen de toiletbril, de spoelknop en andere voorwerpen besmet raken.
- Het aanraken van voorwerpen waar een ziek kind mee heeft gespeeld of gewerkt.
- Door contact met deze voorwerpen kan het virus aan de handen komen en daarna in de mond terecht komen. Iemand is al besmettelijk voor zichzelf klachten heeft. Als de ziekte over is, blijft iemand nog een tijd besmettelijk. De tijd tussen het besmet raken en ziek worden is meestal 3 tot 6 dagen.

Melding bij de GGD

Vlekjesziekten zijn melding plichtig op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid wanneer er twee of meer personen, binnen twee weken dezelfde uitslag hebben.

Toelaten of weren?

Het kindercentrum hoeft kinderen met hand-voet-mondziekte niet te weren. Hand-voetmondziekte is al besmettelijk voordat er klachten zijn. Ook kun je besmet raken zonder ziek te worden. Thuishouden van kinderen met blaasjes op handen en voeten en of de mond helpt dan niet meer om verspreiding van de ziekte te voorkomen.

Hepatitis A

Hepatitis A (besmettelijke geelzucht) komt door een virus dat voor leverontsteking zorgt. Hepatitis A komt veel voor in landen waar de hygiëne slecht is, zoals in derdewereldlanden. In Nederland komt de ziekte niet vaak meer voor.

De ziekte kan voorkómen worden door vaccinatie. Soms hebben mensen met hepatitis A weinig of geen klachten. Vooral bij kinderen is dit het geval. Ze kunnen dan nog wel anderen besmetten. Er zijn geen medicijnen tegen geelzucht, de ziekte gaat vanzelf over. Als iemand klachten heeft gaan deze meestal na een paar weken wel over. Het kan ook langer duren, tot wel 3 maanden.

De klachten bij geelzucht zijn:

- Misselijk
- Erg moe
- Weinig zin in eten
- Koorts
- Geel worden van het oogwit en de huid
- Donkere urine en lichtgekleurde ontlasting (grijs-wit)
- Buikpijn

Hoe krijg je het?

Het virus zit in de ontlasting van het zieke kind. Als er ontlasting op de handen achterblijft, kan het virus verder verspreid worden. Een kind is besmettelijk vanaf een week vóór tot een week ná het begin van de klachten. Zelfs wanneer er geen klachten zijn, kan iemand met het hepatitis A-virus toch anderen besmetten.

Melding bij de GGD

Hepatitis A (geelzucht) is een melding plichtige ziekte op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid.

De behandelend arts moet hepatitis A melden bij de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst).

Toelaten of weren?

Het kindercentrum hoeft kinderen met hepatitis A die zich goed voelen niet te weren. Meestal zijn er dan al meer kinderen besmet. Hepatitis A is al besmettelijk voordat iemand zelf klachten heeft. Ook kun je besmet raken zonder ziek te worden. Thuisblijven helpt dan niet om te voorkomen dat anderen ziek worden. Behalve als een kind hepatitis A oploopt tijdens een vakantie en nog niet op het kindercentrum is geweest, dan heeft het nog geen anderen kunnen besmetten. Deze kinderen mogen wel geweerd worden tot 1 week nadat ze geel zijn gaan zien.

Hepatitis B

Hepatitis B komt door het hepatitis B-virus. Dit virus zorgt voor leverontsteking. De meeste kinderen in Nederland worden sinds 2011 gevaccineerd tegen deze ziekte. De ziekte kan enkele weken tot maanden duren en gaat meestal vanzelf over. Sommige mensen blijven het virus levenslang houden. Zij kunnen zolang ze het virus bij zich dragen steeds weer andere mensen besmetten. Deze mensen heten hepatitis B-dragers. Als iemand geen drager is maar wel is genezen van het virus, dan wordt hij nooit meer ziek en is levenslang immuun. Hepatitis B kan zowel **met** als **zonder** ziekteverschijnselen verlopen.

De verschijnselen van hepatitis B zijn:

- Moeheid;
- Buikpijn;
- Misselijkheid;
- Soms koorts en gewrichtsklachten;
- Soms geelverkleuring van oogwit en huid (geelzucht) en daarbij een donkere urine en lichtgekleurde ontlasting (grijs-wit).

Hoe krijg je het?

Het hepatitis B-virus wordt via bloed of door zichtbaar met bloed verontreinigde lichaamsvloeistoffen overgebracht. Het virus dringt binnen via de beschadigde huid en intacte slijmvliezen, inclusief spatten in oog-slijmvlies. Dit betreft dus ook bijten of gebeten worden (tot bloedens toe) door geïnfecteerde personen. Baby's kunnen tijdens de geboorte besmet raken door hun moeder. Daarnaast is hepatitis B ook seksueel overdraagbaar.

Hepatitis B krijgt u **niet** door: hoesten, niezen, huidcontact (indien geen open onbedekte wondjes) zoenen, zweet, tranen, braaksel, urine, ontlasting, gemeenschappelijk gebruik van glazen, borden, potloden of toilet. Neem bij twijfel contact op met de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst).

Melding bij de GGD

Hepatitis B is een melding plichtige ziekte op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met hepatitis B niet te weren.

Opmerking

Alle kinderen in Nederland die meedoen aan het Rijksvaccinatieprogramma worden sinds augustus 2011 gevaccineerd tegen hepatitis B. Overleg met de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) wat er gedaan moet worden als een kind een drager is. Overleg bij bloed-bloedcontact altijd met de GGD.

Hersenvliesontsteking

Bij een hersenvliesontsteking zijn de vliezen om de hersenen (en het ruggenmerg) ontstoken. Verschillende virussen en bacteriën kunnen hersenvliesontsteking veroorzaken. De meest voorkomende verschijnselen van een hersenvliesontsteking zijn:

- Hoge koorts;
- Koude rillingen;
- Verwardheid;
- Hoofdpijn;
- Nekstijfheid: dit is een pijnlijke en stijve nek bij het vooroverbuigen van het hoofd. Kenmerkend hierbij is dat de kin niet op de borst kan worden gebracht;
- Braken;
- Misselijkheid.

Bij meningokokken: soms komen er hele kleine vlekjes in de huid. Deze zijn rood of paars en kunt u niet wegdrukken.

Zuigelingen en kinderen krijgen vaak ook de volgende klachten:

- Lage temperatuur of koorts;
- Sufheid;
- Slecht drinken;
- Prikkelbaarheid;
- Luierpijn: huilen bij het verschonen;
- Ongewoon huilen;
- Soms treden schokjes van het lichaam op en/of draaien de ogen weg.

Een ernstige vorm van hersenvliesontsteking wordt veroorzaakt door de meningokokbacterie. Deze bacterie kan binnen een paar uur levensgevaarlijk zijn. Het snel herkennen en behandelen van een hersenvliesontsteking is daarom erg belangrijk.

Hoe krijg je het?

De bacteriën en virussen verspreiden via het hoesten, niezen, praten of door direct contact. Veel mensen dragen de bacterie zelf in hun neus zonder dat zij dit weten.

Melding bij de GGD

Overleg met de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) over het informeren van de overige ouders. De behandelend arts moet sommige vormen van hersenvliesontsteking ook melden bij de GGD.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met hersenvliesontsteking niet te weren.

Opmerking

Heeft iemand meningokokkenziekte? Dan is het soms nodig om medicijnen te geven aan gezinsleden. De medicijnen helpen dan om de ziekte te voorkomen bij anderen. De GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) kijkt samen met de arts of dat nodig is.

Baby's worden via het Rijksvaccinatieprogramma gevaccineerd tegen meningokokkentype C en per 1 mei 2018 tegen typen A, C, W en Y.

Voor aanvullende informatie kunt u de [Vragen en antwoorden meningokokken \(externe link\)](#) op de RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu) -site raadplegen.

Hoofdluis

Volwassen hoofdluizen zijn kleine, beestjes van ongeveer drie millimeter groot die te zien zijn bij controle. Luizen leven van het bloed dat ze opzuigen op de hoofdhuid en zitten het liefst op behaarde en warme plekjes zoals achter de oren, in de nek of onder een pony. De luis is grijsblauw of, nadat hij bloed opgezogen heeft, roodbruin van kleur. De neten (eitjes van de luizen), zijn 1 millimeter groot en grijswit van kleur. Ze lijken op roos. Het verschil is dat roos los zit terwijl neten juist aan het begin van de haren kleven. Neten komen binnen tien dagen uit en na een week kunnen de jonge luizen weer nieuwe eitjes leggen. Kinderen met luizen klagen vaak van jeuk op de hoofdhuid. Niet ieder kind met luizen heeft last.

De verschijnselen van hoofdluis zijn:

- Jeuk op het hoofd

Hoe krijg je het?

Hoofdluis kun je krijgen van contact met iemand die hoofdluis heeft: de luizen lopen van het ene hoofd naar het andere. Ze verplaatsen zich niet via kleding of andere spullen.

Wat kan je doen?

1. Kammen
2. Kammen in combinatie met gebruik van een antihoofdluismiddel

Melding bij de GGD

Hoofdluis hoeft niet gemeld te worden. Als er problemen zijn met de hoofdluisbestrijding kan de GGD Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst om advies worden gevraagd.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum kinderen met hoofdluis niet te weren. Wij vragen jullie om kinderen met hoofdluis eerst te behandelen voor ze weer naar Zandvlinder komen.

Kinkhoest

Kinkhoest ontstaat door een bacterie. In Nederland worden kinderen ingeënt tegen kinkhoest. Toch komt het regelmatig voor bij kinderen en volwassenen. Kinkhoest kan beginnen met koorts, verkoudheid en hoesten. Na ongeveer 2 weken verergert het hoesten vooral 's nachts. Dat kan een opvallend blaffende hoest zijn. Tijdens de hoestbui kan iemand erg benauwd worden en gaan braken. Bij volwassenen lijkt kinkhoest vaak op een zware verkoudheid. Bij jonge baby's zijn de klachten soms anders zoals slecht eten, moeite met ademen, blauw aanlopen. De tijd tussen besmet raken en ziek worden is meestal 7 tot 10 dagen. Baby's kunnen erg ziek worden van kinkhoest.

Hoe krijg je het?

De kinkhoestbacterie zit in de keel van iemand die besmet is. Door hoesten en niezen komen kleine druppeltjes met de bacterie in de lucht. Mensen kunnen deze druppeltjes inademen en besmet raken. Kinkhoest is vooral besmettelijk aan het begin van de ziekte. Iemand weet dan vaak nog niet dat hij kinkhoest heeft. Iemand is besmettelijk tot 4 weken na het begin van de erge hoestbuien. Als iemand antibiotica krijgt is het na een week na start van de therapie niet meer besmettelijk.

Melding bij de GGD

De behandelend arts moet kinkhoest melden bij de GGD

Toelaten of weren?

Wering is meestal niet nodig. Overleg met de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) als er in de groep van het zieke kind kinderen zitten die jonger zijn dan een half jaar en nog niet volledig gevaccineerd zijn.

Koortslip

Een koortslip komt door een virus. Eenmaal besmet, blijft dit virus levenslang in het lichaam. De meeste mensen in Nederland dragen dit virus bij zich. Een koortslip ontstaat wanneer iemand een lage weerstand heeft, koorts heeft of te lang in de zon heeft gezeten. Baby's jonger dan een maand kunnen ernstig ziek worden als zij besmet raken met het virus.

Iemand met koortslip heeft last van:

- Blaasjes met vocht in of rond de mond en/of op de lippen of in het gezicht;
- De blaasjes voelen branderig, pijnlijk en/of jeukend aan;
- Na een paar dagen worden de blaasjes wondjes; ze barsten open, drogen in en/of er komt een korstje op.

Hoe krijg je het?

Het vocht in de blaasjes is zeer besmettelijk. Het virus verspreidt zich door het aanraken van de blaasjes met de handen of door het zoenen. Het virus kan via de handen en/of seksueel contact ook aan de geslachtsdelen komen en daar blaasjes veroorzaken. Iemand is vooral besmettelijk vanaf het moment dat de blaasjes ontstaan en openbarsten. De besmettelijkheid blijft bestaan totdat de blaasjes helemaal ingedroogd zijn of dat er een korstje op zit.

Melding bij de GGD

Een koortslip hoeft niet gemeld te worden. Indien er meerdere kinderen en volwassenen een koortslip tegelijk hebben op het kindercentrum kun je voor informatie en advies contact leggen met de GGD

Toelaten of weren?

Een kind met een koortslip moet worden opgehaald als de stamgroep van het kind de babygroep is. Bij de andere groepen mag het kind met koortslip komen mits het kind er niet steeds aan zit. Dit i.v.m. besmettingsgevaar.

Krentenbaard

Krentenbaard is een ontsteking van de huid. Mensen krijgen deze ontsteking door een bacterie. Krentenbaard is besmettelijk. De ontsteking is vervelend maar niet gevaarlijk. Krentenbaard komt vooral voor bij jonge kinderen. De kans op krentenbaard is groter wanneer de huid al kapot is door bijvoorbeeld een muggenbult, eczeem, waterpokken en schaafwondjes. Klachten bij krentenbaard:

- Er komen rode vlekken of bultjes in het gezicht, vooral bij de neus en de mond.
- De plekken kunnen ook op andere delen van het lichaam zitten.
- De ontsteking begint soms op een plaats waar al een wondje zit.
- De bultjes worden blaasjes met vocht erin.
- Als de blaasjes opengaan, worden het natte plekjes met gele korstjes.
- De plekken met blaasjes en korstjes kunnen snel groter worden.
- De plekken kunnen pijn doen en jeuken.

De tijd tussen besmet raken en het krijgen van bultjes en blaasjes is 4 tot 14 dagen.

Hoe krijg je het?

De bacterie wordt veelal overgedragen door contact met het vocht uit de blaasjes van iemand met krentenbaard. Krabben aan krentenbaardplekken kan leiden tot besmetting via handen of bijvoorbeeld speelgoed. Daarnaast kan de bacterie overgedragen worden via hoesten of niezen. Veel mensen dragen de bacterie in de neus of keel bij zich zonder zelf ziek te zijn. Krentenbaard is **niet** meer besmettelijk:

- Als de blaasjes droog zijn en/of;
- Twee dagen na het begin van een behandeling met antibioticumzalf of -tabletten. Deze behandeling wordt door een arts voorgeschreven.

Melding bij de GGD

Vlekjesziekten zijn melding plichtig op basis van artikel 26 Wet publiek gezondheid, wanneer er twee personen of meer binnen twee weken dezelfde uitslag hebben.

De GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) heeft informatiebrieven om eventueel naar andere ouders te verspreiden.

Toelaten of weren?

Aangezien dat het vocht uit de blaasjes erg besmettelijk is kan uw kind niet naar Zandvlinder komen. Kinderen met krentenbaard mogen het dagverblijf bezoeken 2 dagen na het starten met een antibioticum of als de blaasjes zijn ingedroogd. Ingedroogde blaasjes zijn niet besmettelijk. Blaasjes afplakken met een pleister is niet wenselijk omdat hierdoor 'broei' kan optreden en de krentenbaard zal uitbreiden.

Luchtwegen

Veel virussen kunnen de luchtwegen infecteren. Dit kan een griepvirus zijn of een van de vele andere verkoudheidsvirussen. De klachten duren meestal niet langer dan een week.

De verschijnselen van luchtweginfecties zijn:

- Niezen
- Hoesten
- Snotterige neus
- Hoofdpijn
- Bij griep krijgt iemand ook:
- Rillingen
- Keelpijn
- Koorts
- Spierpijn
- Vermoeidheid

Sommige kinderen kunnen naast de verkoudheid ook oor-, oog-, of een diepe longontsteking oplopen. Een longontsteking kan ook door een bacterie veroorzaakt worden.

Iemand met griep of verkoudheid hoeft gewoonlijk niet naar de huisarts. Het gaat meestal vanzelf over ook al kan het hoesten, niezen en snotteren een paar weken duren.

Hoe krijg je het?

De virussen en bacteriën verspreiden zich door de lucht via vochtdruppeltjes afkomstig uit de mond, keel en neus van iemand die ziek is. Dus door:

- Hoesten
- Niezen
- Praten

U kunt deze druppeltjes inademen en zo besmet raken. Het virus kan ook op de handen, oppervlakken en voorwerpen komen. Op die manier kunt u ook besmet raken. Niet iedereen wordt ziek nadat zij besmet zijn geraakt.

Melding bij de GGD

Verkoudheid hoeft niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met een luchtweginfectie niet te weren.

Mazelen

Mazelen is een zeer besmettelijke infectieziekte. Een vlekjesziekte veroorzaakt door het mazelenvirus. De meeste kinderen in Nederland worden gevaccineerd tegen de mazelen en dus komt de ziekte weinig voor. De ziekte duurt ongeveer twee weken en gaat meestal vanzelf over.

Sommige mensen kunnen erger ziek worden van mazelen. Vooral baby's, volwassenen, zwangere vrouwen en mensen met minder afweer. Ze krijgen bijvoorbeeld een longontsteking. De verschijnselen van mazelen zijn:

- Koorts;
- Neusverkoudheid;
- Harde droge hoest;
- Rode ontstoken ogen, waardoor iemand niet goed meer tegen licht kan;
- Witte vlekjes in de mond;
- Na 3 tot 7 dagen rode vlekjes op de huid, beginnend achter de oren en zich uitbreidend over de rest van het lichaam, deze voelen als schuurpapier.

Hoe krijg je het?

Het virus verspreidt zich door de lucht via vochtdruppeltjes afkomstig uit de mond, keel en neus. Door hoesten, niezen en praten, komen kleine druppeltjes met het virus in de lucht. Door het inademen van deze druppeltjes raak je besmet. Mazelen zijn besmettelijk vanaf vier dagen vóór het beginnen van de vlekjes tot 4 dagen na het verschijnen van de vlekjes.

Melding bij de GGD

De ziekte mazelen is melding plichtig op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid, ook bij één geval. De behandelend arts moet mazelen ook melden bij de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst). De GGD kan de ouders van niet-gevaccineerde kinderen informatie geven over de mazelen en een vaccin aanbieden.

Toelaten of weren?

De mazelen zijn besmettelijk tot 4 dagen na het verschijnen van de vlekjes. Deze periode mag uw kind niet naar Zandvlinder komen. Houd er rekening mee dat kinderen pas op de leeftijd van 14 maanden hun eerste BMR (Bof, mazelen, rodehond) -vaccinatie tegen mazelen krijgen.

Opmerking

Mazelen kunnen gemakkelijk verward worden met andere 'vlekjesziekten'. Daarom is het belangrijk dat de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) controleert of het echt om mazelen gaat. Leg daarom altijd contact met de GGD. In overleg met de GGD kan het kindercentrum andere ouders informeren.

Voor aanvullende informatie kunt u de [veel gestelde vragen over mazelen \(externe link\)](#) op de RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu) -site raadplegen.

Middenoorontsteking

Een middenoorontsteking is een plotselinge infectie van het middenoor. Dit kan komen door verschillende soorten bacteriën of virussen. De verschijnselen van een middenoorontsteking zijn:

- Flinke oorpijn;
- Koorts;
- Hangerigheid.

Als het trommelvlies in het oor kapotgaat door de ontsteking, loopt het vocht eruit en heeft het kind een 'loopoor'. Dit kan helder vocht zijn, maar ook pus of bloederig vocht. De pijn en koorts worden minder. Kenmerken van pus: lichtgeel, vrij dun en het stinkt vaak. Een loopoor kan twee weken duren.

Andere (ernstige) gevolgen bij een middenoorontsteking kunnen zijn:

- Een chronische middenoorontsteking met gehoorverlies;
- Infectie van het bot achter het oor;
- Hersenvliesontsteking.

Hoe krijg je het?

Een middenoorontsteking komt meestal door een flinke verkoudheid. Het pus uit een loopoor is besmettelijk en kan wel voor een verkoudheid zorgen, maar niet direct tot een loopoor.

Melding bij de GGD

Middenoorontsteking en loopoor hoeven niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Wanneer er pus uit het oor loopt moet het oor zo worden afgeplakt dat andere kinderen er niet mee in contact kunnen komen. Hierbij moet ervan af boven een opening zijn voor frisse lucht. Gaat afplakken niet? Dan mag uw kind niet naar Zandvlinder komen.

Oogontsteking

Een oogontsteking kan komen door een verkoudheidsvirus of een bacterie. Een oogontsteking komt vaak samen met een verkoudheid. Meestal gaan de klachten na een paar dagen vanzelf over. Indien niet het geval kan een bezoek aan de huisarts nodig zijn en kan hij beoordelen of een behandeling met medicatie nodig is.

De verschijnselen van een oogontsteking zijn:

- Rode ogen;
- Opgezette oogleden;
- Gele of groene pus uit het oog.

Hoe krijg je het?

Het virus of de bacterie verspreidt zich door hoesten, niezen, of het uitwrijven van het opus in de handen. Als een kind de ziekteverwekker inademt of het op zijn handen krijgt en vervolgens in zijn mond, dan raakt hij ook besmet en kan ziek worden.

Melding bij de GGD

Oogontsteking hoeft niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Als het kind met een oogontsteking ook verkouden is mag het wel naar Zandvlinder komen aangezien het dan aannemelijk is dat het om een virusinfectie gaat. Mocht de infectie langer dan 3 dagen aanhouden dan dient de arts geraadpleegd te worden.

Indien het kind een oogontsteking heeft en daarbij niet verkouden is kan er aangenomen worden dat het een bacteriële infectie betreft. Het kind mag dan niet naar Zandvlinder komen en dient te worden opgehaald. De arts moet bepalen of het om een virus of bacterie-infectie gaat.

Als het een bacteriële infectie betreft mag het kind weer naar Zandvlinder komen indien er gestart is met een antibiotica of als er geen pus meer uit het oog komt. Indien het kind gebracht wordt met een oogontsteking zal het oog door de pedagogisch medewerkers regelmatig worden schoongemaakt en er zal extra worden gelet op de hygiëne. De verzorging van het kind in combinatie met het begeleiden van de groep moet voor pedagogisch medewerkers haalbaar zijn. Mocht dit niet haalbaar zijn dan kan alsnog verzocht worden om het kind op te halen.

Pseudokroep

Pseudokroep wordt veroorzaakt door een virus. Door een vernauwing van de luchtpijp kan het kind niet goed ademen en kan het benauwd worden. De klachten bij pseudokroep zijn:

- Verkoudheid
- Blaffende hoest
- Hese stem
- Normale temperatuur, hooguit rond de 38 graden;
- Toenemende benauwdheid (meestal 's avonds of 's nachts) met piepende inademing.

Hoe krijg je het?

Besmetting vindt plaats via niezen en hoesten. De virusdeeltjes verspreiden zich via kleine, in de lucht zwevende vochtdruppeltjes. Wanneer iemand anders dit inademt wordt hij ziek.

Melding bij de GGD

Pseudokroep hoeft niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met pseudokroep niet te weren.

Rodehond

Rodehond is een ziekte die ontstaat door het rubellavirus. De meeste kinderen in Nederland worden gevaccineerd tegen rodehond. Daarom komt de ziekte weinig voor. Rodehond is gevaarlijk voor zwangere vrouwen in de eerste helft van de zwangerschap als de zwangere nooit is gevaccineerd of de ziekte heeft gehad. Er is dan een risico op een miskraam of op aangeboren afwijkingen bij de baby. Het risico wordt kleiner als de zwangerschap al langer duurt. De verschijnselen van rodehond zijn:

- Lichte verkoudheid;
- Koorts;
- Een rode uitslag die begint in het gezicht en zich snel uitbreidt over de rest van het lichaam. De vlekken lopen zo in elkaar over dat het lijkt alsof het kind een egaal rode kleur heeft;
- Opgezette, pijnlijke klieren in de nek.

De meeste kinderen zijn nauwelijks ziek en hebben meestal geen koorts.

Hoe krijg je het?

Door het uitademen, praten, niezen of hoesten komt het virus in de lucht en kan een ander besmet worden. Ook via besmette handen en urine kan het virus worden overgebracht. Mensen die geïnfecteerd zijn kunnen anderen besmetten vanaf 10 dagen voordat er rode vlekjes op de huid te zien zijn tot 7 dagen na het ontstaan van deze vlekjes. De besmettelijkheid is het grootst vlak voor het begin van de huiduitslag. Iedereen die niet ingeënt is en geen rodehond heeft doorgemaakt kan ziek worden.

Melding bij de GGD

Vlekjesziekten zijn melding plichtig op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid wanneer er twee personen of meer binnen twee weken dezelfde uitslag hebben.

De behandelend arts moet rodehond ook melden bij de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst).

De GGD heeft informatiebrieven om eventueel naar andere ouders te verspreiden. Het kindercentrum neemt ook contact op met de GGD als er een zwangere vrouw op de groep staat, voor advies en vervolgstappen.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met rodehond niet te weren. Het kindercentrum moet wel ouders en beroepskrachten informeren over rodehond in de groep. Zij kunnen dan alert zijn op verschijnselen bij hun kind of gewaarschuwd zijn bij een zwangerschap. Vraag de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) om ondersteuning bij het maken van deze informatiebrief. Rodehond is erg gevaarlijk voor zwanger vrouwen.

Roodvonk (scarlatina)

Roodvonk komt door een bacterie, het is een besmettelijke ziekte. De klachten:

- Roodvonk begint met verlies van eetlust, hoge koorts en keelpijn. Het kind kan ook overgeven en buikpijn hebben.
- Daarna komen er meestal felrode vlekjes op het lichaam. Er zijn geen vlekjes bij de neus of mond.
- De huid met de vlekjes ziet eruit als rood kippenvel en voelt aan als schuurpapier.
- Ook op de tong verschijnen felrode puntjes, dit heet ook wel frambozentong.
- Na een paar dagen begint de huid te vervellen, vooral aan de vingers en tenen. De klachten duren 7 tot 10 dagen.

Hoe krijg je het?

De bacterie verspreidt zich voornamelijk door de lucht via vochtdruppeltjes afkomstig uit de mond, keel en neus. Mensen kunnen deze druppeltjes inademen en besmet raken. De ziekte is ook besmettelijk via de handen. Iemand met roodvonk is besmettelijk als de eerste klachten beginnen, al vóór er vlekjes zijn. Dit duurt totdat het vervellen van de huid over is. Roodvonk gaat vanzelf over. Soms wordt het behandeld met medicijnen. Bij behandeling met antibiotica is de besmettelijkheid na 48 uur voorbij.

Melding bij de GGD

Vlekjesziekten zijn meldingsplichtig op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid wanneer er twee personen of meer binnen twee weken dezelfde uitslag hebben.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met roodvonk niet te weren. In speciale gevallen kan de GGD in overleg met de huisartsen adviseren om zieke kinderen alleen na behandeling met antibiotica toe te laten.

Opmerkingen

Roodvonk kan verward worden met andere 'vlekjesziekten'. Daarom zal de GGD voordat er verdere maatregelen worden geadviseerd eerst controleren of het echt om roodvonk gaat. Overleg met de GGD over het informeren van andere ouders.

Voor aanvullende informatie kunt u de veelgestelde vragen over roodvonk op de RIVM-site raadplegen.

Steenpuist

Een steenpuist is een huidinfectie door bacteriën op de huid. Er ontstaat een pijnlijke, rode en warme bult rond een haarwortel. Binnen een paar dagen wordt de bult groter en krijgt een gelige punt. Als de puist opengaat, kan er heel veel pus uit komen. Daarna geneest het.

Veel mensen dragen de bacterie bij zich in de neus, zonder er last van te hebben. De bacterie verspreidt zich vooral via de handen, maar kan ook via druppeltjes uit de neus in de omgeving komen. Ook kan er besmetting optreden door direct of indirect contact met pus uit een steenpuist of huidschilfers. Bronnen hiervoor zijn:

- Beddengoed;
- Kleding;
- Speelgoed.

Hoe krijg je het?

Als de weerstand vermindert, kunnen de bacteriën een steenpuist veroorzaken.

Melding bij de GGD

Huidaandoeningen zijn melding plichtig op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid wanneer er twee personen of meer binnen twee weken dezelfde uitslag hebben.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met een steenpuist niet te weren. De steenpuist moet wel worden behandeld en afgedekt met een pleister.

Ringworm

Ringworm is een schimmelinfectie van de huid en/of behaarde hoofdhuid. Het gaat dus niet om een worm. Deze schimmelinfectie komt regelmatig voor, vooral bij jonge kinderen.

Ringworm heeft zijn naam gekregen doordat de plekjes een vorm van een ring hebben. Ook huisdieren, zoals honden en katten, kunnen ringworm krijgen.

De klachten van een ringworm zijn:

- Een schilferende ronde plek ter grootte van ongeveer 1 cm;
- Bij een lichte huid zijn de plekken roze met een donkerrode ring aan de buitenkant/bij een donkere huid zijn de plekken lichtbruin met een donkerbruine ring aan de buitenkant;
- De plekken worden langzaam groter tot 2 cm doorsnede;
- Soms jeuk op de plek, zwelling en eventueel vocht;
- Kale plekken als de schimmel op de hoofdhuid zit, de haren breken vlakbij de huid af.

De schimmel kan doorgroeien als er geen medicijnen worden gebruikt. Zonder behandeling kunnen de plekken op het hoofd blijvend kaal worden.

Hoe krijg je het?

De schimmels verspreiden zich van mens naar mens of van dier naar mens. Dit gebeurt via direct contact met de besmette personen of dieren. De huidschilfers op kleding of op de grond zijn ook besmettelijk. Zodra er medicijnen worden gebruikt wordt de besmetting minder.

Melding bij de GGD

Huidaandoeningen zijn melding plichtig op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid, wanneer er twee personen of meer binnen twee weken dezelfde uitslag hebben.

Overleg met de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) ook over het informeren van de andere ouders, zodat die alert kunnen zijn op verschijnselen van de schimmelinfectie bij hun kind.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met een schimmelinfectie niet te weren als de behandeling gestart is.

Omdat schimmelinfecties ook via dieren kunnen komen, is het belangrijk om goed op de huid van de huisdieren te letten. Als een dier ringworm heeft, breng het dan naar de dierenarts voor een behandeling.

Voor aanvullende informatie kunt u de [veel gestelde vragen over ringworm \(externe link\)](#) op de RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu) -site raadplegen.

Schurft

Schurft komt door de schurftmijt die voor huidziekte zorgt. Er bestaan verschillende vormen van scabiës. Hier wordt alleen de gewone (klassieke) scabiës behandeld.

De mijt graaft kleine gangetjes in de huid en legt daarin eitjes. De mijt legt het liefst eitjes tussen de vingers, aan de binnenkant van de polsen, binnenzijde van de elle bogen, voetrand, enkel en wreef.

De klachten bij schurft zijn:

- Blaasjes en rode bultjes op de huid tussen bijvoorbeeld vingers, polsen en voeten;
- Ongeveer twee tot zes weken na besmetting treedt jeuk op, vooral 's avonds en 's nachts en als het warm is;
- De plaats van de jeuk hoeft niet overeen te komen met de plaats waar de mijt zich bevindt; soms zijn de gangetjes die de mijt in de huid heeft gegraven als rode streepjes zichtbaar;
- Alleen bij kleine kinderen tot 4 jaar kunnen de verschijnselen ook optreden op de hoofdhuid;
- Ook na behandeling kan de jeuk nog drie tot vier weken aanhouden.

Schurft moet altijd behandeld worden. Er ontstaat geen immuniteit.

Hoe krijg je het?

De mijt wordt overgebracht door langer durend direct lichamelijk contact (bijvoorbeeld langer dan 15 minuten hand-in-hand wandelen), regelmatig intensief contact (bijvoorbeeld verzorgende handelingen) of via besmet beddengoed, besmette kleding en knuffels.

Melding bij de GGD

Schurft is een melding plichtige ziekte op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid. Een geval in instellingen, zoals een kinderdagverblijf of BSO, moet gemeld worden aan de GGD (Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst).

De GGD kan mensen die risico hebben gelopen waarschuwen, voorlichten en zorgen dat zij ook worden behandeld.

Toelaten of weren?

Een kind met schurft hoeft niet geweerd te worden. Wel moet een kind dat schurft heeft behandeld worden. Alle gezinscontacten (ouders, broers, zussen en eventuele andere inwonende familieleden) moeten worden mee behandeld, ook als zij geen klachten hebben. Zij moeten gelijktijdig op hetzelfde moment behandeld worden. 12 uur na de start van de behandeling is schurft niet meer besmettelijk.

Spruw

Spruw is een schimmelinfectie in de mond. De schimmel die spruw veroorzaakt komt heel veel voor, maar krijgt meestal niet de kans om uit te groeien. Als de weerstand laag is groeit de schimmel en veroorzaakt deze klachten zoals witte vlekjes in de mond die niet weg te poetsen zijn.

Hoe krijg je het?

Spruw wordt meestal overgedragen van moeder op kind. Het kind kan al tijdens de bevalling besmet worden als de moeder een vaginale schimmelinfectie heeft. Ook kan het besmet worden via tepelcontact bij de borstvoeding. Er ontstaat dan een 'pingpongeffect' omdat het kind daarna bij de voeding de borst van de moeder weer besmet.

Melding bij de GGD

Spruw hoeft niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met spruw niet te weren.

Spoelwormen

Honden- en kattenspoelwormen (toxocara) zijn kleine wormpjes. De eitjes rijpen snel en blijven lang besmettelijk. Als een mens besmet wordt met eitjes van honden- en kattenspoelwormen kunnen deze in de darm uitgroeien tot larven. De larven kunnen geen volwassen worm worden in de mens. Maar ze kunnen wel via de bloedbaan door het lichaam heen gaan en veroorzaken allerlei ontstekingen in de organen.

De klachten bij een spoelworminfectie zijn:

- Temperatuursverhoging;
- Algemene malaise, buikpijn en prikkelhoest;
- In zeldzame gevallen, afhankelijk van het aangedane orgaan, allerlei bijzondere afwijkingen.

Hoe krijg je het?

De besmetting gaat van grond tot mond: bij spelen in een besmette zandbak of op een besmette speelplek en door het eten van besmette en onvoldoende gereinigde groenten en fruit.

Melding bij de GGD

Infectie met spoelwormen hoeft niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Door de rijpingscyclus in de grond is een kind met spoelwormen niet zelf besmettelijk. Wering is dus niet nodig.

De vijfde ziekte

De vijfde ziekte komt door een virus. De ziekte komt vooral voor bij kinderen. Voor kinderen is het een onschuldige ziekte. Ze zijn er meestal niet erg ziek door.

De verschijnselen van de vijfde ziekte voor kinderen zijn:

- Kleine rode vlekjes in het gezicht;
- Soms vuurrode wangen;
- Soms koorts;

Daarna:

- Verspreiden de vlekjes zich over het lichaam;
- Soms jeuken de vlekjes;
- Na ongeveer een week verdwijnen de vlekjes.

De vlekjes kunnen nog een paar weken lang terugkomen, bijvoorbeeld tijdens stress, door inspanning, kou of warmte. Ze verdwijnen dan ook weer snel.

Volwassenen met de vijfde ziekte hebben vaak last van stijve handen en voeten, er kan pijn in de gewrichten optreden. Dit duurt meestal 1 tot 2 weken. Volwassenen krijgen soms vlekjes.

Mensen die geen vijfde ziekte hebben gehad kunnen besmet raken en ziek worden. Veel volwassenen hebben de ziekte als kind al gehad. Als iemand vijfde ziekte heeft gehad, krijgt hij dit niet opnieuw.

Krijgt een zwangere vrouw in de eerste helft van de zwangerschap vijfde ziekte? Dan is er een klein risico op een miskraam. Bij de meeste vrouwen verloopt de zwangerschap normaal en zijn er voor de baby geen gevolgen. Zwangere beroepskrachten die nooit de vijfde ziekte hebben gehad moeten met de Arbodienst overleggen over de werkzaamheden.

Hoe krijg je het?

Het virus verspreidt zich door de lucht via vochtdruppeltjes afkomstig uit de mond, keel en neus van het zieke kind. Kinderen zijn besmettelijk 1 tot 3 weken voordat zij ziek worden. Zodra de uitslag verschijnt, zijn ze niet besmettelijk meer.

Melding bij de GGD

Vlekjesziekten zijn melding plichtig op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid wanneer er twee personen of meer binnen twee weken dezelfde uitslag hebben.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met de vijfde ziekte niet te weren.

Opmerking

Vijfde ziekte kan gemakkelijk verward worden met andere 'vlekjesziekten'. Daarom is het belangrijk dat de GGD(Gemeentelijke/gewestelijke gezondheidsdienst) controleert of het echt om vijfde ziekte gaat.

Ongeveer 60% van de volwassenen heeft de ziekte ooit gehad en is daardoor tegen de vijfde ziekte beschermd.

Een bloedonderzoek kan vertellen of iemand immuun is tegen de ziekte of niet.

Voor aanvullende informatie kunt u de veel gestelde vragen over de vijfde ziekte([externe link](#)) op de RIVM(Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu)-site raadplegen.

Voetschimmelinfectie

Een voetschimmelinfectie wordt veroorzaakt door bepaalde schimmelsoorten. Deze schimmel zit het liefst tussen de tenen, vingers, nagels, oksels, en soms ook in de huidplooiën. De schimmel leeft en groeit van het vocht op het lichaam.

De verschijnselen bij een voetschimmel zijn:

- Roodheid en schilfering van de huid;
- Later wordt de huid week, gezwollen, wit en nat;
- Er kunnen pijnlijke kloofjes ontstaan;
- Jeuk op de plek van de schimmel.

Hoe krijg je het?

In elke vochtige en warme omgeving waar u op blote voeten loopt, is de kans groot om voetschimmel te krijgen. De besmetting komt door het contact met de schimmel dat in de vloeren en spleten zit van zwembaden of gymzalen.

Melding bij de GGD

Voetschimmel bij kinderen hoeft niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met voetschimmel niet te weren.

Opmerking

Voetschimmel is te behandelen met medicijnen, verkrijgbaar bij apotheek en drogist.

Waterpokken

Waterpokken ontstaan door een virus. De meeste mensen krijgen als kind waterpokken. Het is meestal een onschuldige kinderziekte. Waterpokken beginnen meestal met koorts en niet lekker voelen. Andere klachten zijn:

- Na 1 of 2 dagen ontstaan op de huid kleine rode bultjes.
- De bultjes worden blaasjes die erg kunnen jeuken.
- De blaasjes worden korstjes.
- De blaasjes kunnen op het hele lichaam zitten.
- Ze zitten vooral op het lijf, het gezicht en tussen de haren.
- Soms zitten de blaasjes ook in de mond. Dit kan erg pijnlijk zijn.

De klachten duren ongeveer tien dagen. Het kind blijft levenslang immuun. Het virus blijft wel in het lichaam aanwezig en kan op latere leeftijd gordelroos veroorzaken.

Hoe krijg je het?

Het virus zit in de keel en neus van iemand die besmet is. Door hoesten, niezen en praten, komen kleine druppeltjes met het virus in de lucht. Mensen kunnen deze druppeltjes inademen en besmet raken. Het virus zit ook in het vocht van de blaasjes, door het aanraken van het vocht kunt u ook besmet raken. Waterpokken zijn heel besmettelijk: al 2 dagen vóórdat de rode bultjes te zien zijn op de huid, totdat de meeste blaasjes een korstje hebben. De tijd tussen besmet raken en ziek worden is ongeveer 10 dagen tot 3 weken.

Melding bij de GGD

Waterpokken is een melding plichtige ziekte op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid wanneer er twee personen of meer binnen twee weken waterpokken hebben.

Toelaten of weren?

Als een kind zich goed voelt, mag hij of zij naar Zandvlinder komen. Waterpokken is al besmettelijk voordat iemand klachten krijgt. Thuisblijven helpt niet om te voorkomen dat anderen ziek worden. Heeft je kind waterpokken? Meld dit bij de leidster op de groep. Zij kunnen de GGD inlichten en andere ouders informeren. Ouders kunnen dan letten op de klachten van waterpokken bij hun kind(eren).

Opmerking

De meeste mensen in Nederland hebben ooit waterpokken gehad. Wanneer dit niet het geval is bij een zwangere vrouw, dan kan zij ernstige complicaties krijgen bij besmetting met het virus. De baby in de buik kan aangeboren afwijkingen ontwikkelen.

Voor aanvullende informatie kunt u de [veel gestelde vragen waterpokken\(externe link\)](#) op de RIVM(Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu)-site raadplegen.

Wratten

Wratten worden veroorzaakt door een virus. Gewone wratten voelen hard aan, zijn vleeskleurige of zijn bruine bobbeltjes met een ruw oppervlak. Meestal komen ze voor op de handrug en vingers en zijn niet pijnlijk. Er kunnen ook wratten op de voetzolen ontstaan, deze worden door het staan en lopen platgedrukt. De wratten gaan meestal na een paar maanden of jaren weg. Als ze erg hinderlijk zijn, kan de huisarts ze eventueel verwijderen.

Hoe krijg je het?

Het virus is besmettelijk door direct contact. Een besmette vloer of oppervlak kan ook voor besmetting zorgen. Na besmetting duurt het weken tot maanden voor er wratten ontstaan. Niet iedereen is even gevoelig voor het ontwikkelen van wratten. Het is niet bekend hoe het komt dat de één wel wratten krijgt en een ander niet.

Melding bij de GGD

Wratten bij kinderen hoeven niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met wratten niet te weren.

Waterwratten

Waterwratten, ook wel ‘bolhoedwratten’ genoemd, komen door een virus. Het zijn kleine glanzende parelmoerachtige bultjes. In het midden zit een grote porie. Waterwratten ontstaan eerst op de romp, de oksels, dan naar de bovenarmen, eelboog, bovenbenen en de knieholtes. Waterwratten verdwijnen meestal vanzelf binnen zes tot achttien maanden. Daarna is het kind immuun voor waterwratten.

Hoe krijg je het?

De waterwratten zijn gevuld met vocht waar het virus in zit. Wanneer de waterwratten vanzelf of door het krabben opengaan, komt het besmettelijke vocht eruit. Besmetting komt door het directe contact met de waterwratten of via voorwerpen als handdoeken. Na de besmetting duurt het enkele weken tot maanden voor er waterwratten ontstaan.

Melding bij de GGD

Waterwratten hoeven niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met waterwratten niet te weren.

Wormpjes (aarsmaden, oxyuren)

Aarsmaden zijn kleine wormpjes die in de darmen leven. Ze komen met de ontlasting naar buiten en zijn dan met het blote oog te zien. De wormpjes zijn ongeveer één cm lang en wit van kleur. 's Avonds en 's nachts kruipt de vrouwtjesworm naar buiten en legt eitjes rond de anus. De verschijnselen van wormpjes zijn:

- Jeuk rond de anus;
- Soms vage buikklachten;
- Oververmoeidheid en prikkelbaarheid als gevolg van slecht slapen door de jeuk.

Hoe krijg je het?

Als een besmet kind aan de anus krabt of de handen niet wast na een toiletbezoek, blijven de eitjes plakken aan de vingers en nagels. Wanneer de vuile handen de deurklinken, speelgoed of andere objecten aanraken blijven de eitjes hangen. Als iemand anders dit aanraakt en daarna zijn vingers in zijn mond stopt slikt hij de eitjes in. De eitjes worden wormpjes in de darmen. Veel kinderen besmetten zichzelf of het gezin regelmatig. De wormpjes kunnen met medicijnen behandeld worden.

Melding bij de GGD

Kinderen met wormpjes hoeven niet gemeld te worden.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met wormpjes niet te weren.

Zesde ziekte (exanthema subitum)

De zesde ziekte komt door een virus. Het is een onschuldige ziekte die uit zichzelf geneest. De zesde ziekte komt vooral voor bij kinderen onder de drie jaar. De verschijnselen van de zesde ziekte zijn:

- een paar dagen hoge koorts (boven de 39 °C);
- eventuele een koortsstuip door de snel oplopende koorts;
- de koorts zakt vrij abrupt;
- mogelijk ontstaan er niet jeukende, iets verheven rode vlekjes op de huid van het gezicht en de romp en deze breiden zich verder uit naar de armen en de nek.

Hoe krijg je het?

Als een besmet kind niest of hoest, verspreiden de virusdeeltjes zich via kleine, in de lucht zwevende vochtdruppeltjes. Speeksel zorgt voor overdracht, denk hierbij aan bestek, bekers, speelgoed dat in de mond is geweest. Als een kind de virusdeeltjes inademt of het voorwerp in de mond stopt kan hij ziek worden. De ziekte is besmettelijk vanaf het moment dat de koorts opkomt, hoe lang de ziekte besmettelijk blijft is onbekend. Iemand die ziek is geweest door de zesde ziekte blijft levenslang drager van het virus.

Wat kunt u als beroepskracht doen?

- Ventileer de ruimte goed door ramen en deuren op een kier te zetten.
- Pas de hygiëneregels voor handen wassen, hoesten en niezen, desinfecteren, schoonmaken van de 'Hygiënerichtlijn voor kinderdagverblijven, peuterspeelzalen en buitenschoolse opvang' goed toe.
 - Laat de kinderen geen gebruik maken van andermans bestek en servies.
 - Speelgoed dat in de mond is geweest direct schoonmaken.

Melding bij de GGD

Vlekjesziekten zijn meldingsplichtig op basis van artikel 26 Wet publieke gezondheid wanneer er twee personen of meer binnen twee weken dezelfde uitslag hebben.

Toelaten of weren?

Een kindercentrum hoeft kinderen met de zesde ziekte niet te weren. Opmerkingen De zesde ziekte kan gemakkelijk verward worden met andere 'vlekjesziekten'. Daarom zal de GGD bij een melding van zesde ziekte altijd controleren of het echt om de zesde ziekte gaat.

